

Der er selvfølgelig foretaget reformer for ikke så længe siden, og der foretages også stadig ændringer i ungdomsuddannelserne. Vi har netop været igennem de tekniske erhvervsuddannelser her. Men der vil stadig væk være behov for udviklingen af nye undervisningsformer, større sammenhæng, rummelighed i det samlede uddannelsessystem, og der skal selvfølgelig også være initiativer, der peger fremad og især videre op i uddannelsessystemet. Hvad sker der med de videregående uddannelser? Hvorfor er f.eks. frafaldet så kolossalt stort på de videregående uddannelser? Det er noget, som også leverandøren til de videregående uddannelser, nemlig ungdomsuddannelserne, skal arbejde med.

Jeg vil ikke bruge meget tid på at diskutere, hvad jeg kunne forestille mig et sådant uddannelsesprogram skulle omfatte. Det skal vi jo gøre i udvalget og gerne sammen med undervisningsministeren. Men jeg vil gerne sige, at jeg personligt specielt er meget glad for, at der er lagt vægt på, at man skal prøve at arbejde med, at flere unge får lyst til at fortsætte en naturfaglig, sundhedsfaglig eller teknisk videregående uddannelse.

Jeg synes, det er en beklagelig tendens, vi ser, at vi ikke kan udfylde studiepladserne på de tekniske uddannelser. Vi kan ikke udfylde studiepladserne på sygeplejeuddannelserne. Der er adskillige andre sundhedsuddannelser, hvor det kniber meget med søgningen. Det synes jeg faktisk er noget af en katastrofe, og det kan på længere sigt betyde meget for vores lands velfærd, på udviklingen af nye arbejdspladser, på hele vores sundhedssektor.

Så jeg synes, det er meget vigtigt og meget relevant, at man i ungdomsuddannelserne sporer sig ind på, at der er altså visse meget, meget spændende fag, som ikke har den store bevågenhed hos de unge i disse år. Den vil vi prøve at genoplive, og jeg vil meget appellere til, at de, der skal igangsætte udviklingsprogrammet, lægger meget stor vægt på denne del af udviklingsprogrammet.

Det Radikale Venstre støtter naturligvis forslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Det er svært at være modstander af det her forslag, men man kan måske godt undre sig lidt over, hvad der er meningen med det. Jeg har i hvert fald haft samme refleksioner som hr. Aage Frandsen fra SF.

Enhedslisten synes selvfølgelig, det er fornuftigt at sætte gang i et udviklingsprojekt for ungdomsuddannelserne. Det giver god mening at lave forsøg og udvikling, som peger frem mod løft for den enkelte uddannelse og for sammenhængen mellem de forskellige ungdomsuddannelser.

Vi hæfter os ved beslutningsforslagets ord om flere elevaktiverende undervisnings- og arbejdsformer, altså udvikling i form af forsøg med, hvordan eleverne på ungdomsuddannelserne kan inddrages og aktiveres mere og bedre i den daglige undervisning.

Men jeg synes også, det er vigtigt, at det her forslag får en mere præcis retning, og derfor kan jeg tilslutte mig de syv punkter, som hr. Aage Frandsen opridsede. Men jeg vil gerne tilføje to til:

Punkt 8: Enhedslisten lægger vægt på, at udviklingsprojekterne har en demokratisk vinkel; at de medfører en demokratisk kvalificering. Dette indebærer inddragelse af eleverne i tilrettelæggelse og planlægning af undervisningen gennem f.eks. temauger og projektarbejder, hvor eleverne er med til at definere den opgave, der stilles. Men det indebærer for os at se også, at elever og studerende forhåbentlig gennem det her forsøg – eller det her program – kan få mulighed for at få langt større indflydelse på styringen af skolen. Vi håber – og det er så mit spørgsmål til ministeren – at der også i det her forsøg, inden for de her forsøgsrammer, kan blive plads til eksperimenter med udvidet arbejdspladسدemokrati.

Vi har jo oplevet her gennem 1990'erne, at arbejdspladسدemokratiet er blevet reduceret til fordel for et såkaldt brugerdemokrati. Men i og med at brugerdemokratiet er meget diffust, så er det jo i virkeligheden lederne, som har fået en lille smule mere magt i hvert fald formelt set. Derfor håber jeg meget, og det er så mit spørgsmål til ministeren, at vi også kan få eksperimenter med arbejdspladسدemokrati, der giver elever, studerende, lærere og undervisere langt større kompetence og mulighed for løbende at evaluere deres undervisning, måske med henblik på at vi også kunne reducere evalueringsinstituttets betydning lidt, hvis man nu selv kunne tage over gennem lidt selvorganisering.

Det sidste punkt, jeg skal nævne, og som ligger i forlængelse af hr. Aage Frandsens indlæg, er, at jeg også tror, det er vigtigt at lave nogle forsøg, hvor man tager udgangspunkt i en række praktiske kompetencer, især for de skole-